

Dosarul nr. 2rac-255/19

Prima instanță: Judecătoria Comrat sediul Central (jud. V. Hrapacov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. G. Colev, L. Caraianu, A. Curdov)

DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Nexovin”, reprezentată de avocatul Taisia Cernit și de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Nexovin”, Veaceslav Gheorghiu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Euro-Alco” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nexovin” cu privire la constatarea nulității contractului de locațiune cu toate anexele și acordurile adiționale, constatarea nulității actului de primire-predare și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 10 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Nexovin” și menținută hotărârea din 20 iunie 2018 a Judecătoriei Comrat sediul central, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 15 mai 2015, ÎM „Euro-Alco” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nexovin” cu privire la constatarea nulității contractului de locațiune cu toate anexele și acordurile adiționale, constatarea nulității actului de primire-predare și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că SRL „Nexovin” a expediat în adresa ÎM „Euro-Alco” SRL reclamația nr. 07-12 din 14 august 2012, prin care a solicitat achitarea de către ÎM „Euro-Alco” SRL a datoriei pentru chirie în sumă de 10000000 de lei, pentru anii 2005-2009 în baza contractului de locațiune din 25 august 2005 semnat între SA „Euro-Alco”, care ulterior și-a schimbat forma organizatorico-juridică în societate cu răspundere limitată, și SRL „Nexovin”, prin care SA „Euro-Alco” i-ar fi fost dat în locațiune încăperi și utilajul de prelucrare a vinului, amplasate la fabrica de vin „Nexovin”.

ÎM „Euro-Alco” SRL a efectuat verificarea minuțioasă a documentației interne, în rezultatul căreia s-a constatat că ÎM „Euro-Alco” SRL nu dispune de careva exemplare a contractului de locațiune din 25 august 2005, iar datoria față de SRL „Nexovin” în baza contractului de locațiune din 25 august 2005 nu este înregistrată în contabilitatea întreprinderii.

De asemenea nu există între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin” careva decontări în baza contractului de locațiune din 25 august 2005.

Cu toate acestea, SRL „Nexovin” a depus la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Euro-Alco” SRL cu privire la încasarea sumei, iar în cadrul procesului dat de judecată, ÎM „Euro-Alco” SRL a primit de la SRL „Nexovin” două copii ale aceluiași contract de locațiune din 25 august 2005, care diferă una de alta, însoțite de copia actului de primire-predare a utilajului și încăperilor din 25 august 2005, însă originalele actelor respective până în prezent nu au fost prezentate.

Prin hotărârea din 18 februarie 2013 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, a fost admisă acțiunea SRL „Nexovin” împotriva ÎM „Euro-Alco” SRL cu privire la încasarea sumei și a fost încasată de la ÎM „Euro-Alco” SRL în beneficiul SRL „Nexovin” datoria în mărime de 2500000 de lei, penalitatea în mărime de 450000 de lei și cheltuielile de de judecată în mărime de 50000 de lei.

Ulterior, prin decizia din 13 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către ÎM „Euro-Alco” SRL, casată hotărârea din 18 februarie 2013 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea SRL „Nexovin” a fost respinsă ca fiind depusă în afara termenului de prescripție, însă prin decizia din 2 iulie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către SRL „Nexovin”, casată decizia din 13 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Dat fiind faptul că la examinarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată a SRL „Nexovin” împotriva ÎM „Euro-Alco” SRL cu privire la încasarea sumei, ÎM „Euro-Alco” SRL a insistat asupra tardivității acțiunii SRL „Nexovin” și nu a prezentat un șir de probe ce atestă nulitatea absolută a contractului de locațiune din 25 august 2005, fiind decăzut din dreptul de prezentare a probelor în instanță de apel, ÎM „Euro-Alco” SRL a înaintat în instanța de judecată prezenta cerere de chemare în judecată.

A menționat că contractul de locațiune semnat între SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) la 25 august 2005, cât și actul de primire-predare a bunurilor din 25 august 2005, au fost semnate fictiv, fără intenția părților de a crea efecte juridice, întrucât din data încheierii acestui contract și până în anul 2009, când SRL „Nexovin” pretinde că locațiunea bunurilor a încetat, ÎM „Euro-Alco” SRL niciodată nu s-a aflat în posesia bunurilor respective și nici nu le-a folosit, fapt ce se demonstrează prin lipsa actelor de servicii prestate, lipsa actelor privind verificarea conturilor reciproce și facturilor fiscale semnate între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin” pentru locațiunea bunurilor în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, și prin urmare, lipsa datoriilor în contabilitate, lipsa decontărilor între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin” pentru locațiunea bunurilor în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, lipsa actului de primire-predare a bunurilor de la ÎM „Euro-Alco” SRL la SRL „Nexovin” la expirarea termenului locațiunii presupuse.

Mai mult că prin înregistrarea audio a convorbirii dintre administratorul SRL „Nexovin” E. Cuicioglo, care a avut loc la 27 iulie 2012, descifrarea fiind constatată de către executorul judecătoresc Nicolae Nicolăescu prin procesul-verbal de constatare din 4 mai 2015, se confirmă că pretenția cu privire la încasarea chiriei în baza contractului de locațiune din 25 august 2005 este un mod de răzbunare pentru faptul că ÎM „Euro-Alco” SRL nu a răscumpărat conform înțelegerii vinul produs de SRL „Nexovin” în anii 2006-2008.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 217, 219, 221 Cod civil, art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea nulității absolute a contractului de locațiune din 25 august 2005 cu privire la darea în locațiune a încăperilor și utilajului de prelucrare a vinului, amplasate la fabrica de vin „Neoxin” cu toate anexele și acordurile adiționale, inclusiv acordul adițional nr. 3 din 18 august 2008 și acordul adițional fără număr din 7 august 2006, constatarea nulității absolute a actului de primire-predare din 25 august 2005 a încăperilor și utilajului de prelucrare a vinului amplasate la fabrica de vin „Nexovin” și compensarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 50000 de lei.

La 7 iulie 2016, ÎM „Euro-Alco” SRL a depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, prin care a solicitat constatarea nulității contractului de locațiune din 25 august 2005 semnat între SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) și SRL „Nexovin”, precum și a tuturor acordurilor adiționale semnate în baza acestuia, constatarea nulității actului de primire-predare din 7 septembrie 2005 a bunurilor imobile la contractul de locațiune din 25 august 2005 semnat între SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) și SRL „Nexovin”, constatarea faptului că ÎM „Euro-Alco” SRL nu a posedat și nu a folosit utilajele și încăperile ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Nexovin” și care sunt indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005, în perioada anilor 2005-2006, 2006-2007, 2007-2008, 2008-2009 și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acesteia a invocat că tranzacția, în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, a fost încheiată nu în baza prețurilor de piață, dar cu majorarea vădită a costului locațiunii, în prejudiciul companiei ÎM „Euro-Alco” SRL.

Astfel, în contractul de locațiune din 25 august 2005, în ambele redacții, este stabilită valoarea locațiunii bunului SRL „Nexovin” la prelucrarea și păstrarea materialelor de vin în mărime de 2500000 de lei, pentru un an calendaristic, inclusiv și TVA, în timp ce, potrivit actelor prezentate instanței de judecată de către SRL „Nexovin”, conform contractului de vânzare-cumpărare a bunului nr. 28/2001 din 28 august 2001, SRL „Nexovin” a procurat întregul complex al uzinei de producere a vinului în sat. Ferapontievca r-ul Comrat UTA Găgăuzia, în sumă de 650000 de lei.

Conform datelor evidenței contabile a SRL „Nexovin”, valoare de bilanț a utilajului din secția de prelucrare, a rezervoarelor de fermentare și a materialelor suplimentare la situația din 31 decembrie 2005 a constituit 1008134 de lei, iar costul utilajului de păstrare a vinului a SRL „Nexovin” a constituit 1841212,94 de lei, astfel valoarea totală a utilajului la situația din data de 31 decembrie 2005 a constituit 2849346,94 de lei.

La situația din 31 decembrie 2006, valoarea de bilanț a utilajului din secție de prelucrare, a rezervoarelor de fermentare și a materialelor suplimentare a constituit

1008134 de lei, iar costul utilajului de păstrare a vinului SRL „Nexovin” a constituit 2318741,43 de lei, astfel, valoarea totală a utilajului la data de 31 decembrie 2006 a constituit 3326875,43 de lei.

Iar în perioada anilor 2007-2009 valoarea de bilanț a utilajului din secția de prelucrare a rezervoarelor de fermentare și a materialelor suplimentare, dar și costul utilajului păstrării vinului SRL „Nexovin” a constituit 3419840,40 de lei.

A considerat o circumstanță importantă, faptul că la data semnării contractului de locațiune din 25 august 2005, plata anuală menționată în contractul pentru locațiunea utilajului a constituit 2500000 de lei pentru un an, ceea ce constituie 87,7% la situația din anul 2005, 75% la situația din anul 2006 și 73% în perioada anilor 2007-2009 din valoarea totală de bilanț a tuturor mijloacelor de bază a SRL „Nexovin”, cu toate, că potrivit contractului de locațiune din 25 august 2005, în locațiune trebuia să fie transmisă doar o parte a utilajului de prelucrare și păstrare, și anume două din cele șase linii de prelucrare a viței de vie existente la SRL „Nexovin”, 10 rezervoare de fermentare și întreținerea procesului tehnologic din cele 54 existente, dar și 113 din cele 117 rezervoare de păstrare a vinului în depozitul de vin.

Calculând valoarea aproximativă a mijloacelor de bază separate, care trebuiau să fie transmise în locațiune, reieșind din datele generale contabile, prezentate de SRL „Nexovin”, ÎM „Euro-Alco” SRL a considerat că mărimea plății anuale pentru locațiune, stabilită în contractul din 25 august 2005 în mărime de 2500000 de lei majorează considerabil valoarea utilajului SRL „Nexovin”, ce constituie mai mult de 110%, indicat în contractul de locațiune din 25 august 2005.

A notat că luând în considerare faptul, că prețul anual de piață pentru locațiunea bunului, nu numai de producere, dar și de altă destinație, variază în dependență de înțelegerea părților în limitele de la 5-20% de la valoarea generală a bunului, mărimea plății de arendă pentru bunul indicat în contractul de locațiune din 25 august 2008, era vădit majorată, și în caz de executare a contractului dat va duce la îmbogățirea nemotivată a SRL „Nexovin”, iar acest fapt demonstrează faptul că ÎM „Euro-Alco” SRL nu avea careva fezabilitate economică de a semna contractul în condiții similare, care încalcă prevederile normelor imperative.

A subliniat că în anii 1995-2010, compania „Euro-Alco” avea forma organizatorico-juridică de societate pe acțiuni, ceea ce se confirmă prin informația Camerei Înregistrării de Stat nr. 501 din 16 septembrie 2016, potrivit căreia la data de 9 februarie 2010, în rezultatul reorganizării compania „Euro-Alco” și-a schimbat forma organizatorico-juridică de la societate pe acțiuni în societate cu răspundere limitată, și drept urmare, tranzacției contestate sunt direct aplicabile prevederile Legii nr. 1134 din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni.

A menționat că plata pentru locațiune specificată în contractul contestat, de fapt depășește valoarea utilajului închiriat, ce reprezintă o majorare evidentă a prețului tranzacției și încălcarea principiului de piață a formării prețului, tranzacției contestate, fapt prin ce au fost încălcate prevederile art. 75 și 76 din Legea nr. 1134 din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, iar încălcarea normelor imperative constituie temei pentru declararea nulității absolute a contractului de locațiune din 25 august 2005 prin prisma art. 220 alin. (1), 216 alin. (1), 217 alin. (1) Cod civil.

A mai explicat că în conformitate cu actul de verificare a lucrărilor efectuate la contractul de păstrare nr. 29-05 din 1 septembrie 2005, SRL „Nexovin” și SA „Euro-

Alco” la acel moment, au confirmat acordarea serviciilor de păstrare pentru perioada noiembrie 2005 - septembrie 2007, total în sumă de 2626042 de lei, care a fost stinsă integral companiei SRL „Nexovin”.

Potrivit actului de verificare a lucrărilor efectuate, SRL „Nexovin” i-au fost achitate costul serviciilor de păstrare a materialelor de vin în cantitate, pentru luna noiembrie 2005 - 594582 decalitri, decembrie 2005 - 558584 decalitri, ianuarie 2006 - 548625 decalitri, februarie 2006 - 512105 decalitri, martie 2006 - 472995 decalitri, aprilie 2006 - 399036 decalitri, mai-octombrie 2006 - 365123 decalitri, noiembrie 2006 - februarie 2007 - 378723 decalitri, martie 2007 - 365623 decalitri, aprilie-septembrie 2007-318623 decalitri.

Cu toate acestea, potrivit anexei-schemă a amplasării rezervoarelor închiriate la contractul de locațiune din 25 august 2005, total rezervoare pentru păstrare la întreprinderea SRL „Nexovin” în perioada anilor 2005-2009 constituiau 598000 decalitri, iar total rezervoare pentru păstrare, care potrivit contractului de locațiune din 25 august 2005 trebuiau să rămână în folosirea și posesia SRL „Nexovin” în secția de păstrare, care nu sunt date în locațiune ÎM „Euro-Alco” SRL - 32000 decalitri, ce nu corespunde volumului de serviciu de păstrare la contractul nr. 29-05 din 1 septembrie 2005, care nu este contestat de părți și achitat de ÎM „Euro-Alco” SRL.

Executarea contractului de păstrare nr. 29-05 din 1 septembrie 2005 companiei SRL „Nexovin”, exclude total posibilitatea dării a rezervoarelor pentru păstrare ÎM „Euro-Alco” SRL în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, din motivul neajungerii evidente a volumului rezervoarelor pentru executarea simultană.

În această ordine de idei, a considerat dubioasă necesitatea contractului de locațiune a rezervoarelor pentru păstrarea materialelor de vin în situația când exista un contract aparte de păstrare, deci nu era nicio fezabilitate economică de a achita de fapt prețul dublu pentru unul și același serviciu util, păstrarea materialelor vinicole în depozitul de vin la uzina de vin SRL „Nexovin” din satul Ferapontievca r-ul Comrat UTA Găgăuzia, care la rîndul său, confirmă încă odată fictivitatea tranzacției.

Prin încheierea protocolară din 16 martie 2017 a Judecătoriei Comrat sediul Central, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Scorlin”.

Prin hotărârea din 20 iunie 2018 a Judecătoriei Comrat sediul Central, a fost admisă acțiunea, a fost recunoscut nul contractul de locațiune din 25 august 2005, semnat între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin”, cât și acordurile suplimentare semnate în baza lui.

A fost recunoscut nul actul de primire-predare din 7 septembrie 2005 a bunului imobil la contractul de locațiune din 25 august 2005, semnat între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin”.

A fost constatat faptul că ÎM „Euro-Alco” SRL nu a posedat și nu a folosit utilajele și încăperile ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Nexovin” și care sunt indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005, în perioada anilor 2005-2006, 2006-2007, 2007-2008, 2008-2009.

A fost încasată de la SRL „Nexovin” în beneficiul ÎM „Euro-Alco” SRL suma de 50000 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat.

Prin decizia din 10 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de către SRL „Nexovin” și menținută hotărârea din 20 iunie 2018 a Judecătoriei Comrat sediul Central.

La 5 martie 2019, SRL „Nexovin”, reprezentată de avocatul Taisia Cernit a declarat recurs împotriva deciziei din 10 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A menționat că în ședințele de judecată, în cadrul procesului civil la cererea de chemare în judecată a SRL „Nexovin” împotriva ÎM „Euro-Alco” SRL cu privire la încasarea sumei, ultima nu a negat faptul și actul primirii-predări utilajului transmis în locațiune și nici posesia și folosința acestuia.

De altfel, ÎM „Euro-Alco” SRL a răspuns somației SRL „Nexovin” din 4 septembrie 2009, în care nu neagă existența datoriei pentru contractul de locațiune din 25 august 2008, menționând doar că este necesar de a întocmi un act de verificare între părțile contractante, ceea ce nu au realizat.

A obiectat că prima instanță unilateral a examinat acțiunea ÎM „Euro-Alco” SRL, luând în considerație doar argumentele reclamantei, ignorând explicațiile, probele și argumentele SRL „Nexovin”.

A explicat că SRL „Nexovin” a prezentat un șir de probe și anume contractul de locațiune din 25 august 2005, actele adiționale la contractul de locațiune a utilajului de prelungire pentru perioada anilor 2006-2009, factura de expediție seria DE866136 din 12 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866137 din 13 octombrie 2005, factura de expediție seria DE 866138 din 14 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866150 din 15 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866149 din 16 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866128 din 5 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866129 din 5 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866130 din 6 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866131 din 7 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866132 din 8 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866133 din 9 octombrie 2005, factura de expediție seria DE 866134 din 10 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866135 din 11 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866148 din 17 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866143 din 22 octombrie 2005, factura de expediție seria DE 866144 din 21 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866145 din 20 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866146 din 19 octombrie 2005, factura de expediție seria DE 866147 din 18 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866142 din 24 octombrie 2005, factura de expediție seria DE866127 din 4 octombrie 2005, prin care se probează faptul folosinței spațiului nelocativ ce aparține SRL „Nexovin”, de către ÎM „Euro-Alco” SRL.

Iar potrivit facturii de expediție nr. 954622 din 14 octombrie 2005, facturii de expediție nr. 954623 din 20 octombrie 2005 și facturii de expediție nr. 954624 din 21 octombrie 2005, se confirmă că ÎM „Euro-Alco” SRL transporta marfă din com. Stăuceni spre prelucrare și depozitare în satul Ferapontievca r-ul Comrat UTA.

A obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au apreciat critic facturile de expediție sus-nominalizate, or acestea sunt probe indirecte care confirmă faptul că ÎM „Euro-Alco” SRL efectua activitate comercială inclusiv pe teritoriul spațiului industrial din satul Ferapontievca r-ul Comrat UTA, transmis în locațiune de către SRL „Nexovin”.

Totodată, ÎM „Euro-Alco” SRL nu a negat în ședința de judecată faptul că nu ar fi avut careva relații comerciale cu SRL „Scorlin”.

A evidențiat că prima instanță în motivarea hotărârii sale nu a motivat care anume nulitate a actelor contestate a avut loc, absolută sau relativă, de asemenea prima instanță nu a motivat dacă aceste acte reprezintă acte juridice fictive sau simulate.

În cazul părților contractante ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin” nu a fost probată nici prezența nulității relative, nici celei absolute, or, contractele au fost perfectate conform validității actelor juridice, iar ulterior semnării, acestea au produs efecte juridice prin folosința spațiului și utilajului luat în locațiune, care constituie obiectul contractului.

A considerat controversate declarațiile martorului I. Sacali, în acest sens indicând că la data de 21 ianuarie 2019 a fost emisă ordonanța de pornire a cauzei penale nr. 2019190024 pe faptul dării declarațiilor false de către I. Sacali.

De asemenea a considerat contradictorii și ne semnificative declarațiile martorilor Pentelei Pascal, Constantin Cara, Anastasia Coinac și Dumitru Grec.

A explicat că ÎM „Euro-Alco” SRL a solicitat declararea nulității contractului de locațiune a utilajului SRL „Nexovin” în evitarea achitării datoriei, cu eschivarea de la plata acesteia prin intermediul normei declarării nulității actului, or, nici în prima instanță și nici în instanța de apel ÎM „Euro-Alco” SRL nu a putut explica de ce a fost prelungit contractul de locațiune prin actul adițional și de ce nu a solicitat rezilierea contractului de locațiune.

Instanța de apel eronat, în decizie, a constatat că SRL „Nexovin” era în imposibilitatea realizării clauzelor contractuale ale contractului de păstrare nr. 29-05 din 1 septembrie 2005, încheiat între SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) pe motiv că conform contractului de locațiune și a actului de primire-predare din data de 25 august 2005, volumul total al recipientelor de păstrare la SRL „Nexovin” pentru perioada 2005-2009 erau de 598000 decalitri, pe când în realitate SRL „Nexovin” are o capacitate de păstrare de cel puțin 8012, 1201m³ (tone).

La 15 martie 2019, reprezentantul SRL „Nexovin” Gheorghiu Veaceslav a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 10 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

A menționat că instanțele de judecată ierarhic inferioare, recunoscând nulitatea contractului locațiune a bunurilor, a acordurilor adiționale la acesta și a actului de predare-primire au interpretat eronat normele de drept material și au aplicat incorect circumstanțele de fapt.

A relevat că nicio probă prezentată de ÎM „Euro-Alco” SRL, la care au făcut trimitere instanțele de judecată ierarhic inferioare nu confirmă că SRL „Nexovin” nu a avut intenția de a crea consecințe juridice corespunzătoare în temeiul contractului de locațiune a bunurilor nu doar în momentul încheierii (executării) acestuia, conform prevederilor art. 221 alin. (1) Cod civil, dar și ulterior.

SRL „Nexovin” după încheierea la 25 august 2005 a contractului de locațiune a bunurilor, în baza actului de predare-primire din 7 septembrie 2005 a transmis bunurile care fac obiectul contractului, îndeplinind astfel obligațiile sale contractuale.

Ulterior, SRL „Nexovin” a încheiat acorduri adiționale cu privire la prelungirea contractului menționat, astfel, cel puțin, exprimându-și voința de a prelungi drepturile și obligațiile civile stabilite prin contract.

Toate probele prezentate de către ÎM „Euro-Alco” SRL la care au făcut trimitere instanțele de judecată ierarhic inferioare, nu confirmă și nici nu pot confirma faptul că SRL „Nexovin” nu a avut intenția de a crea consecințe juridice corespunzătoare conform contractului de locațiune a bunurilor, or, aceste probe confirmă doar faptul că ÎM „Euro-Alco” SRL nu a utilizat echipamentele în baza contractului dat, circumstanță ce nu poate fi imputată SRL „Nexovin”.

La 11 iunie 2019, ÎM „Euro-Alco” SRL a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către SRL „Nexovin”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 10 ianuarie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 218 vol. II) și care a fost recepționată de către recurentă la data de 15 ianuarie 2019, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la dosar (f. d. 222 vol. II).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 5 martie 2019 și respectiv 15 martie 2019 în termenul legal.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile, de a casa decizia instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Actele cauzei denotă că ÎM „Euro-Alco” SRL înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Nexovin”, cu ulterioarele concretizări a solicitat, constatarea nulității contractului de locațiune din 25 august 2005 semnat între SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) și SRL „Nexovin”, precum și a tuturor acordurilor adiționale semnate în baza acestuia, constatarea nulității actului de primire-predare din 7 septembrie 2005 a bunurilor imobile la contractul de locațiune din 25 august 2005 semnat între SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) și SRL „Nexovin”, constatarea faptului că ÎM „Euro-Alco” SRL nu a posedat și nu a folosit utilajele și încăperile ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Nexovin” și care sunt indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005, în perioada anilor 2005-2006, 2006-2007, 2007-2008, 2008-2009 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii pe care a admis-o integral și a recunoscut nul contractul de locațiune din

25 august 2005, semnat între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin”, cât și acordurile suplimentare semnate în baza lui, a recunoscut nul actul de primire-predare din 7 septembrie 2005 a bunului imobil la contractul de locațiune din 25 august 2005, semnat între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin” și a constatat faptul că ÎM „Euro-Alco” SRL nu a posedat și nu a folosit utilajele și încăperile ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Nexovin” și care sunt indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005, în perioada anilor 2005-2006, 2006-2007, 2007-2008, 2008-2009. A fost încasată de la SRL „Nexovin” în beneficiul ÎM „Euro-Alco” SRL suma de 50000 de lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat.

Judecând apelul declarat de către SRL „Nexovin”, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că soluția a fost dată de către instanța de apel fără elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În susținerea acestei concluzii se vor reține prevederile art. 130 alin. (1) și (2) CPC, care stipulează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Potrivit art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi legale, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, referindu-se în mod general la aceleași constatări reținute la adoptarea hotărârii de prima instanță, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

În acest context, instanța de recurs relevă că instanța de apel, judecând apelul declarat de către SRL „Nexovin”, a constatat temeinicia hotărârii primei instanțe, reținând că la caz a fost dovedită imposibilitatea executării efective a contractului de locațiune din 25 august 2005 de către ÎM „Euro-Alco” SRL, deoarece în acea perioadă între SRL „Nexovin”, în calitate de depozitar, și ÎM „Euro-Alco” SRL, în calitate de deponent, a fost încheiat contractul de depozit a vinului materie primă nr. 29-05 din 1 septembrie 2005.

Ajungând la o astfel de concluzie, instanța de apel a trecut cu vederea însă faptul că contractul de locațiune a utilajului, nulitatea căruia se cere în prezenta speță, a fost încheiat între SRL „Nexovin” și ÎM „Euro-Alco” SRL la 25 august 2005, pe când

contractul de depozit a vinului materie primă nr. 29-05 a fost încheiat ulterior la *1 septembrie 2005*.

Mai mult, instanța de apel, cu referire la schema de amplasare a recipientelor închiriate conform contractului de locațiune din 25 august 2005, în linii generale a invocat că executarea contractului de depozit nr. 29-05 din 1 septembrie 2005, exclude total posibilitatea dării rezervoarelor pentru păstrare ÎM „Euro-Alco” SRL în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, din motivul insuficienței evidente a volumului rezervoarelor pentru executarea simultantă a ambelor contracte, fără a da o apreciere cuvenită tuturor probelor prezentate de părți.

Or, din schema de amplasare a recipientelor anexată la dosar, nu se evidențiază cu certitudine concluzia instanței de apel în sensul că volumul total al recipientelor pentru depozitare la întreprinderea SRL „Nexovin” în perioada anilor 2005-2009 a constituit 598000 decalitri, iar volumul total care urma să rămână în folosința SRL „Nexovin” în secția de depozitare constituia 32000 decalitri (f. d. 13 vol. I).

În același timp, se atestă că, ajungând la o astfel de concluzie, instanța de apel a trecut cu vederea și nu a elucidat nici argumentul SRL „Nexovin” precum că chiar și în cazul în care ÎM „Euro-Alco” SRL nu ar fi beneficiat de prestație conform contractului de locațiune din 25 august 2005, aceasta nu confirmă faptul că ÎM „Euro-Alco” SRL nu a avut intenția de a beneficia de această prestație la momentul semnării contractului.

În acest sens, se va remarca că în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor înaintate, era indispensabil, alături de cele constatate, de a verifica temeiul legal al pretențiilor, în baza probelor prezentate de părți, cât și prin prisma dispozițiilor art. 221 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, care prevede că actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, când în cazul acestui act lipsește unul din elementele definitorii ale actului juridic consfințit în art. 195 – intenția de a da naștere, modifica, sau stinge drepturi și obligații civile.

Or, instanța de apel a lăsat fără apreciere și invocarea SRL „Nexovin” precum că temei pentru aplicarea prevederilor art. 221 alin. (1) Cod civil, ce reglementează nulitatea actului juridic fictiv, îl constituie situația în cazul în care actul juridic este încheiat fără intenția de a produce efecte juridice și nu lipsa prestației, după cum a reținut prima instanță.

Astfel, este evident că instanța de apel nu a intrat nici în esența cerinței ÎM „Euro-Alco” SRL, care din motivul majorării prețului tranzacției, a solicitat declararea nulității contractului de locațiune din 25 august 2005 prin prisma prevederilor art. 220 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, normă, ce reglementează nulitatea actului juridic ce contravine legii.

În situația dată, instanța de recurs consideră că la judecarea cauzei era necesară verificarea legalității hotărârii primei instanțe, atât în baza argumentelor invocate de apelant, cât și conform cadrului legal ce guvernează raportul juridic supus judecării.

Instanța de apel, însă, într-un mod limitativ s-a expus asupra cererii de apel declarate de către SRL „Nexovin”, fără a se pronunța asupra tuturor aspectelor importante, apreciind într-un mod arbitrar probele prezentate, astfel fiind cert că apelul a fost judecat superficial.

În speță, important este de evidențiat și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestui,

presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care, este diferită de la caz la caz, în coroborare cu cadrul legal aplicabil speței.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În concluzie și în sensul 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Față de cele de precedent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de SRL „Nexovin”, reprezentată de avocatul Taisia Cernit și de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Nexovin”, Veaceslav Gheorghiu, de a casa decizia instanței de apel și de a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

Cu referire la cererea din 11 iunie 2019 depusă de ÎM „Euro-Alco” SRL, reprezentată de avocatul Maxim Sidorencu cu privire la restituirea recurentului SRL „Nexovin” a probelor prezentate și anexate la cererea de recurs, instanța de recurs menționează că prin prisma prevederilor art. 372 alin. (1) CPC, în rejudecare instanța de apel va supune verificării respectarea de către SRL „Nexovin” a prevederilor art. 119¹ alin. (2) CPC.

Având în vedere că la Curtea de Apel Comrat activează șase judecători, dintre care trei deja au participat la examinarea cauzei în ordine de apel la Curtea de Apel Comrat, iar judecătorul Serghei Gubenco a fost suspendat din funcție prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, prin prisma prevederilor art. 49 alin. (2) CPC, participarea repetată a acestor judecători în ordine de apel este inadmisibilă, ca urmare, cauza urmează a fi remisă pentru rejudecare la Curtea de Apel Cahul, or formarea unui alt complet în Curtea de Apel Comrat este imposibilă.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admit recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Nexovin”, reprezentată de avocatul Taisia Cernit și de reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Nexovin”, Veaceslav Gheorghiu.

Se casează decizia din 10 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Euro-Alco” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nexovin” cu privire la constatarea nulității contractului de locațiune cu toate anexele și acordurile adiționale, constatarea nulității actului de primire-predare și compensarea cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Victor Burduh